

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖି ତେବେ ତୁମ ଭିତରେ ଦୈବୀଗୁଣର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଏବେ ନିଜକୁ ସାବଧାନ ରଖିବାକୁ ହେବ, ନିଜ ଭିତରୁ ସବୁ ଆସୁରୀ ଗୁଣକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଆୟୁଷମାନ ଭବର ବରଦାନ ମିଳିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ପାଇଁ କେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ପାଇଁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ପରିଶ୍ରମ କର । ଯେତେ ଯେତେ ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେସେତେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବ ତଥା ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯୋଗ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଫୁଲ ଭଳି ହୋଇଯିବ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୋଗ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଗୁପ୍ତ ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ, ପାପର ବୋଝ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଆତ୍ମା ହାଲୁକା ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆୟୁଷ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଏ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତା’ ସହିତ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ କ’ଣ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ? କହୁଛନ୍ତି ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମତଃ ଅଧିକ ଆୟୁଷ ଦରକାର କାହିଁକି ନା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ଆୟୁଷ ଅଧିକ ଥିଲା । ୧୫୦ବର୍ଷ ଆୟୁଷ ଥିଲା, ତେବେ ଏତେ ଅଧିକ ଆୟୁଷ କିପରି ମିଳୁଛି ? ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବା ଦ୍ଵାରା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲ ସେତେବେଳେ ତୁମର ଆୟୁଷ ଅଧିକ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଉପରକୁ ଚଢ଼ୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆମର ଆୟୁଷ କମିଗଲା । ଆମର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ନଥିଲା । ବିଲକୁଲ୍ ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଜୀବନ ଆମର ପୁରୁଣା ଅଟେ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ନୂଆ ଜୀବନ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଆୟୁ ବଢ଼ାଇବାର ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି — ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ତୁମେ ଯେପରି ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧିକ ଆୟୁଷ ସମ୍ପାଦନ ଥିଲ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଥିଲ ସେହିପରି ପୁଣି ହୋଇଯିବ । ଆୟୁଷ ଛୋଟ ହେବା ଦ୍ଵାରା ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ରହୁଛି । ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିତ୍ରାସ ମିଳୁଛି ଯେ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ ତୁମର କେବେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଞ୍ଜୁ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ତୁମର ଆୟୁଷ ସେତେ ଅଧିକ ହେବ ଏବଂ ସବୁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଆସିବ ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମକୁ କ’ଣ ଦରକାର ? ତୁମେ କହୁଛ — ଆମକୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଜଣାନଥିଲା ଯେ ଏଭଳି ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିପାରିବ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବା ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତୁମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଛି । ତୁମେ ଏହିଭଳି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ତୁମକୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପରାର ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ ? ଅବଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛି । ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିବା, ଛି-ଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା — ଏସବୁ ଅବଗୁଣ ଅଟେ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅବଗୁଣ ହେଉଛି ବିକାରର, ଯାହାକୁ ଖରାପ ପ୍ରକୃତି କୁହାଯାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ତୁମେମାନେ ଏବେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବିକାର ଗୁଡ଼ିକୁ, ଅବଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି ବିକାରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଜନ୍ମରେ ଯାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ତାହା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି — ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତର ପାପର ଯେଉଁ ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଚଢ଼ି ରହିଛି, ତାହା ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ବାହାରିଯିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି — ଆମେମାନେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନନ୍ତର ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏବେ ଆମେ ବାବାଞ୍ଜୁ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ଯେ ଆଉ କେବେହେଲେ ବିକାରୀ ହେବୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା କହିଛନ୍ତି ଯଦି ପତିତ ହେବ ତେବେ ଶହେ ଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତା’ ସହିତ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା, ବାବାଞ୍ଜୁ ନିନ୍ଦା କରାଇବା କାରଣରୁ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ଚାଲିଗଲା । ଏହିଭଳି ବହୁତ ପିଲା ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ତୁମକୁ ଜଣାନଥିଲା ଯେ ଏହି ବିକାରୀ ଧନ୍ଦା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେହି-କେହି ବହୁତ ଭଲ ପିଲା ମଧ୍ୟ ଆ’ନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କହିଆ’ନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମମାରୀ ହୋଇ ରହିବୁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଭାବନ୍ତି — ପବିତ୍ରତା ହିଁ ବହୁତ ଭଲ । ପବିତ୍ର ଏବଂ ଅପବିତ୍ର, ଦୁନିଆରେ ଅପବିତ୍ର ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ପାଇଖାନା ଯିବା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତା ଅଟେ ତେଣୁ ତୁରନ୍ତ ସ୍ନାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅପବିତ୍ରତା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଥାଏ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା, ଲଢ଼େଇ-ଝଗଡ଼ା କରିବା — ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ତୁମେମାନେ ତ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନନ୍ତର ଧରି ପାପ କର୍ମ କରିଆସିଛ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସବୁ ଅଭ୍ୟାସକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମକୁ ପ୍ରକୃତରେ ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି । ତେବେ ପ୍ରକୃତରେ ମହାନ ଆତ୍ମା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମଣ-ନାରାୟଣ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସେହିଭଳି କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ । ଭଗବାନଙ୍କର ଗୁଣମାନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ୁ ନାହିଁ ସେମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ ପାପ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ପ୍ରତିଯୁକ୍ଷ ପାପ । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି — ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ବୁଦ୍ଧିବାନ କରାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ

ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ — ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଯେଉଁ ମହିମା ଗାୟନ କରିଆସୁଥିଲ, ଏବେ ତୁମକୁ ସେହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ କେତେ ମିଠା-ମିଠା ସୁଗନ୍ଧିତ ଫୁଲ ଥିଲ, ଏବେ କିନ୍ତୁ କଣ୍ଟା ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ କାରଣ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଲେ ହିଁ ତୁମର ଆୟୁଷ ବଢିବ, ପାପ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଯିବ, ମୁଣ୍ଡରୁ ବୋଝ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ତେବେ ନିଜର ଦାୟିତ୍ଵ ନେବାକୁ ହେବ । ନିଜ ଭିତରେ କ'ଣ-କ'ଣ ଅବଗୁଣ ଅଛି ତାକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଯେମିତି ନାରଦର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ପରାଗଲା — ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି ? ତେବେ ସିଏ ନିଜକୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ସିଏ ଯୋଗୁଁ ନୁହଁନ୍ତି । ବରତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଯେପରି କାହାର ପିତା ଯଦି ମହାରାଜା ହୋଇଥାନ୍ତି ତେବେ ସିଏ କହିଥାଏ ମୋର ପିତା ମହାରାଜା ଅଟନ୍ତି, ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁ ମହାରାଜା ଭଲ ସାହାବରେ ହୋଇଥାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେବେ କରୋଧ ଆସିନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବରତ୍ତମାନ ତ ଧୀରେ ଧୀରେ ସମସ୍ତତ୍ରାସକର କଳା କମି କମି ଗଲାଣି । ସବୁ ଅବଗୁଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଗଲାଣି । କଳା କମି ଗଲାଣି ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲେଣି । ଯେମିତିକି ଅନ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେଣି । ବରତ୍ତମାନ ଦେଖ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମକୁ କେତେ ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ଅବିନାଶୀ ତାକ୍ତରତ୍ଵ ଦ୍ଵାରା ତୁମର ଚିକିତ୍ସା ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ୫ ବିକାର ତୁମକୁ ଘତି ଘତି ହଇରାଣ କରିବ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ, ମାୟା ତୁମକୁ ତଳକୁ ଖସାଇବା ପାଇଁ ସେତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ତେଣୁ ତୁମର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର ଯାହାକି ମାୟାର କୌଣସି ଚୋପାନ ହଲଚଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ରାବଣ ଅନୁଷ୍ଠ କୌଣସି ଜିନିଷ ନୁହେଁ ବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣକୁ ହିଁ ମାୟା କୁହାଯାଏ । ଆସୁରୀ ରାବଣ ସମ୍ପର୍କଦାୟର ମନୁଷ୍ୟ ତୁମକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ ନାହିଁନି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ କିଏ ? ଏହି ବହୁମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ କ'ଣ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ? ଏମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ କେହି ଜାଣି ନାହିଁନି । ଏମାନେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ? ବ୍ରହ୍ମା କାହାର ସନ୍ତାନ ? ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାର ଅଛି । ଏହି ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ, ଧନବାନ ଭବ.... ବାବା ତୁମର ସବୁ ମନୋକାମନା ପୂରଣ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେବଳ ବରଦାନ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ । ନିଜକୁ ରାଜତିକଳ ଦେବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ଅଧିକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏଭଳି ଏଭଳି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ନମବର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହିଁନି କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହିଁନି । କହୁଛନ୍ତି ଇଶ୍ଵର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ପୁଣି ଶିବବାବାଙ୍କୁ କିପରି ମନେ ପକାଇବେ! ସେମାନେ ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଶିବଙ୍କର କରତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ପଚାର ? ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ ଭଗବାନ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଦୟାର ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ପଚାରିବେ ପରମାତ୍ମା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ? ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ ସିଏ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ଚିତ୍ର ସମମୁଖରେ କ'ଣ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଚିତ୍ର ସମମୁଖରେ ନଥିଲା ବେଳେ ପାପ କରମରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ କେତେ ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତି ପ୍ରତି କେତେ ଶରଦ୍ଧା ରହିଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ନିର୍ଦ୍ଦଳ ବ୍ରତ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ପାଠ ପଢୁଛ ଆଉ ଦେଖ ଭକ୍ତମାନେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । ସେସବୁ ଦେଖି ତୁମକୁ ଏବେ ହସ ଲାଗୁଛି । ଉତ୍ତମା ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତି କରି କରି ସମସ୍ତେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ଉପରକୁ ତ କେହି ଚଢି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବରତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ । ଯାହା ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଶିକ୍ଷକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ସେବକ ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି! ଏମାନେ ସରକାରୀ ସେବକ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି — ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛି ମଧ୍ୟ । ବାବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାତ୍ମକର ପିତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯୁଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । କେହି ଏହିଭଳି ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେତେ ତମୋପ୍ରଧାନ । ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଯାହା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ତାହା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ସବୁ ହତସ୍ଥା, ତକାସ୍ତି ଆଦି ହେଉଛି । କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଏହା ଶତ ପ୍ରତିଶତ ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତୁମକୁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । କାରଣ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିପାରିବ । ଭଗବାନ ପିତା କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି — ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ରଥରେ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସ୍ଵାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ଧାରଣ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛ ତେଣୁ ତୁମର ବହୁତ ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ଯେ କିପରି ବାବାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସିଧାସଳଖ ଶୁଣିବୁ, କିପରି ବାବାଙ୍କ ପରିବାରରେ ଆସିବୁ । ଏଠାରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ମା' ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ଗୋଟିଏ ପରିବାର ହୋଇଗଲା ନା । ସେହି ଦୁନିଆ ତ

ଆସୁରୀ ଅଟେ । ତୁମେ ସେହି ଆସୁରୀ ପରିବାରରେ ରହି ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ସବୁ କର୍ମଧନ୍ୟ ଛାଡି ବାବାଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତେଜ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ଏଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ରୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ପରିବାରକୁ ଆସିଛ । ଲୌକିକ ଘରେ ତ ଏଭଳି ପରିବାର ମିଳିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହି ଗୋରଖ ଧନ୍ୟାରୁ ବାହାରି ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କର । କାରଣ ତୁମକୁ ସୁଗନ୍ଧିତ ଫୁଲ ହେବାର ଅଛି । ଫୁଲରେ ହିଁ ସୁଗନ୍ଧ ଥାଏ । ସମସ୍ତେ ଫୁଲର ବାସନା ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଅରଖ ଫୁଲକୁ ତ କେହି ଧରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଫୁଲ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ ଫୁଲ ନେଇ ଆସିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ କହିଥା'ନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ହେବାର ଅଛି । ତେବେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଟଙ୍କ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନେ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । ତୁମେ ଏଠାରେ ଗୁପ୍ତ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ ଭଲ ଭାବରେ ରୋଜଗାର କରିବା ଦରକାର ଏବଂ ବହୁତ ହରଷିତମୁଖ ହୋଇ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ଦରକାର । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୁହ ତେବେ ତୁମକୁ କେବେ ଥକା ଲାଗିବ ନାହିଁ । ବାବାଟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହି କେତେ ବି ଭ୍ରମଣ କର ଯଦିଓ ଏଠାରୁ ତଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆବୁରୋଡ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଅ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଥକା ଲାଗିବ ନାହିଁ । ବରଂ ତୁମର ପାଦ କଟିଯିବ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କର କେତେ ଲାଭ ହେଉଛି, ଅନୁସମାନେ ତ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି — ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାତ୍ମା ବୋଲି କିପରି କୁହାଯିବ । ପତିତମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କ'ଣ କେହି ନତମସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି! ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି । ଯେପରି କନ୍ୟାର ଉଦାହରଣ ରହିଛି — ଯେତେବେଳେ ସିଏ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛି ପୁଣି ଦୁଃଖରେ ଡାକୁଛି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଆରେ, ପତିତ କାହିଁକି ହେଲ ଯାହା ଫଳରେ ଡାକିବାକୁ ପଡିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ଶରୀର ତ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ, କାହିଁକି ନା ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ରାବଣର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି -- ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏବେ ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହେଉଛି ରାମରାଜ୍ୟ । ଯଦି ତରେତାଯୁଗକୁ ରାମରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ବର୍ଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କେଉଁଆଡେ ଗଲା ? ତେବେ ଏସବୁ ଜଞ୍ଜନ ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ନୂଆ ନୂଆମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜଞ୍ଜନ ଦେଉଛ, ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛ । କାହା କାହାକୁ ପୁଣି ଏଭଳି ସଂଗ ମିଳି ଯାଇଛି ଯାହା ଫଳରେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ବଦଳରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ପତିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯାହାକି ପତିତ କରିଦେଉଛି, ହରାଇ ଦେଉଛି । ତେଣୁ କହୁଛନ୍ତି — ବାବା ରକ୍ଷା କର । ବାଃ, ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ରକ୍ଷା କରାଯାଉଛି କି! ଏହି ମାୟାର ଗୁଳି ବନ୍ଧୁକର ଗୁଳିଠାରୁ ଅଧିକ ଡ଼ାକ୍ଷଣ ଅଟେ । କାମ ବିକାରର ଚୋଟ ଖାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସିବା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଦେବୀ-ଦେବତା କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା କିପରି ଆସିଛନ୍ତି, କେଉଁଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି, କିପରି ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ? ମହାଭାରତରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି — ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ରଥରେ ବସି ଭଗବାନ ଜଞ୍ଜନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? ତେବେ ବାବା ଯିଏକି ସଂସାରର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସିଏ ନିଜେ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରୁଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ମତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଅପବିତ୍ରତାର ଯାହା ବି ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବାକୁ ହେବ । ଦୁଃଖ ଦେବା, ଲଜେଇ ଝଗଡ଼ା କରିବା.... ଏହା ସବୁ ଅପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତୁମକୁ କରିବାର ନାହିଁ । ନିଜେ ନିଜକୁ ରାଜତିଳକ ଲଗାଇବାର ଅଧିକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବୁଦ୍ଧିକୁ ସବୁ ପରକାରର ଜଞ୍ଜଳାରୁ, ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା କରି ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଗୁପ୍ତ ରୋଜଗାର ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଅଗରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ବେହଦର ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେଉଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ହୁଅ । ଫରିସ୍ତାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ଫରିସ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଟନ୍ତି, ଜଣେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ନୁହଁନ୍ତି । ତେବେ ବେହଦର ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଥିତିଧାରୀ ଫରିସ୍ତାମାନେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମାତ୍ମା ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟନ୍ତି । ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଡବଲ ଲାଇଟ୍, ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଟଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡୁଥିବା, ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧଠାରୁ ମୁକ୍ତ, ନିଜକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଚଳଣୀ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ବାବାଜି ଉଳି କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍‌ସ୍‌ସାଣକାରୀ । ଏହିଭଳି ଫରିସ୍‌ତାମାନେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ।
ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଚେହେରାରେ ବାବାଜିର ଗୁଣ ଦେଖାଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସମାପ୍ତି ହେବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***